

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Un pas înainte.

Ordinul circular al Excelenței Sale Dr. Alexandru Rusu ne impune ca ziua de 6 Decembrie — serbătoria sf. Nicolae, să devină și ziua Agrului, recomandând P. S. Sa pentru ziua aceasta mărturisire și cuminecare în masă și altele.

E un mare pas înainte aceasta dispoziție, pentru că dacă la înjghebură Agrului, pentru a înlesni intrarea credincioșilor și înscrierea lor în această asociație, întemeietorii au fost de părere să ceară numai cât de puțin din partea membrilor, luând aceasta activitate un avânt atât de impozant, cum s'a manifestat la Lugoj, se impune chiar ca în anul al cincilea să mergem mai înainte și să intrăm cu mai multă energie la realizarea scopului adevărat, adică la adâncirea vieții sufletești.

Și dacă toți contrarii sf. noastre biserici știu că ce înseamnă tovărășia, dacă lupii răpitori după instinctul lor știu că sunt mai puternici și curajoși în haite, numai noi să nu știm și numai noi să nu medităm asupra acestei chestiuni?

Minunat exprimă Papa Leo XIII necesitatea organizării între oameni, cu referire la cuvintele sf. Scripturi. (Enciclica „Rerum Novarum” 1891):

„Ceeace pe om mereu îl împinge, ca să se asocieze cu alții pentru sprijin și ajutor împrumutat, e mărginirea puterilor proprii. „Mai buni sunt doi decât unul . . . că de va cădea unul, celalalt va ridica pe soțul său. Și vai celui ce este singur când va cădea, că nu este altul, care să-l ridice.” (Eccl. 4, 9—10) „Frate de frate ajutat, ca o cetate tare și înaltă.” (Pilde 18, 19). Precum acest instinct natural îl împinge pe om la comunitate, adică la conviețuire în stat, așa îl împinge și spre cele mai diferite uniri cu alți oameni.”

Insuși Mântuitorul ne spune că: „unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.”

Așa fiind, Agru ca Acțiune Catică, în realitate nu consistă numai într'aceea, ca fiecare creștin să râvnească la propria sa desăvârșire creștină — cu toate că acesta e scopul ei dintâiu și de căpetenie. Ea mai înseamnă și un adevărat apostolat, cu concursul efectiv al tuturor catolicilor din toate clasele

sociale, făcând parte din gruparea aceasta toți creștinii catolici, clerici și mireni, de toate categoriile. „In adevăr — zice Papa Pius XI, Acțiunea Catolică trebuie să fie o acțiune universală și concordantă a tuturor catolicilor, fără deosebire de vârstă, sex, condiție socială, cultură, tendințe naționale și politice, — tocmai pentru că aceste tendințe să nu îndepărteze întru nimic dela doctrina evanghelică și dela legea creștină și să nu implice, la aderenții lor, o renunțare, o tăgăduire chiar, acestei învățături și a acestei legi, pe scurt: o acțiune care îmbrățișează omul întreg, în viața sa privată, precum și în cea publică, asigurându-i o mai bună formațiune religioasă și creștinească...”

Evident deci că Acțiunea Catolică este strângerea laolaltă a forțelor catolice, organizate pentru menținerea, propagarea, afirmarea și părerea principiilor catolice în viața personală, familiară și socială. Iar scopul este expus în mod plastic de Papa Pius XI în enciclica „Ubi arcano” din 23 Dec. 1922: „căutarea păcii lui Hristos, în împărăția lui Hristos.”

Și oare unde aiurea poate găsi un creștin catolic „pacea lui Hristos” decât numai și nicăiri aiurea decât în sf. Euharistie, însuși în și prin Isus Hristos.

Deci dacă se impune Agriștilor barem de acum înainte la serbătoarea sf. Nicolae o mărturisire și cuminecare în masă, — rămânând intactă porunca bisericii primind mărturisirea la Paști, — prin acest paș începem anul al V-lea al existenței noastre, cum nu se poate mai bine.

În Dumineca ultimă din luna tre-

cută am auzit cetindu-se sf. Evanghelia a „Tinărului iubitor de averi” (Luca 18) carele n'a furat, n'a ucis, nu a mărturisit strâmb, a cinsit pe tatăl său și pe mama sa și totuși era îngrijorat că oare moșteni va viața de veci? Isus a zis lui: „încă una-ți lipsește: toate câte ai, le vinde și le dă săracilor și vei avea comoară în ceriu, și vino după mine.” Iară el auzind acestea, s'a întristat, căci era bogat foarte.

Isus ne chiamă și azi și ne spune tot mereu: vino după mine, acum ne spune prin circulara Părintelui nostru Eparhial, și nu prefinde ce a pretins dela Tinărul iubitor de averi adecă, ca să vindem toate câte avem și să le dăm săracilor, cere numai atâta ca să dăm cât de puțin pentru scopurile Agrului, în care Asociație ne-am înscris atâția înși, promițând o taxă minimală că vom plăti, de plata căreia însă, în urma hotărârei Congresului General ținut la Aiud, suntem deocamdată dispenzați, însă precum în viața spirituală nu vom putea înainta altcum numai prin întărirea sufletului prin sf. Cuminecare, corpul extern al Agrului fără sacrificii materiale nu va fi în stare să reziste indiferenței membrilor săi proprii și să facă front dușmanilor externi.

Și cât de puțin ni se cere. O bună mărturisire și cuminecare în masă, în demonstrarea existenței noastre și ceva puțin din acele sume considerabile ce se risipesc inutil — nu numai inutil pentru viața noastră cea de veci, — dar servesc de arma dușmanilor bisericii celei adevărate.

Nici atâta să nu facem?

